

TEA DIFUSIÓ CULTURAL, S.L.
Sugranyes, 34 baixos 08028-Barcelona
Telèfon i fax: 93 296 52 20
www.tea@teadifusiocultural.com

**Memòria de la intervenció arqueològica realitzada a la finca
número 46 del carrer de l'Hospital, Barcelona
Codi Servei d'Arqueologia de Barcelona (001/11)
Codi Servei d'Arqueologia de la Generalitat 6603 i 6726**

Dates Permís 10-14 gener, 1-9 de febrer de 2011

Direcció de la intervenció

Sara Marín Hernando

Promoció de la intervenció

Comunitat de veïns

Febrer de 2011

ÍNDEX

1.-Introducció

- Fitxa tècnica
- Entorn geològic i geogràfic
- Localització
- Notícies històriques

2.-Intervenció arqueològica

- Motivació de la intervenció
- Metodologia
- Intervencions anteriors a la zona

3.-Tasques arqueològiques

- Descripció de les tasques realitzades

4.-Conclusions

- Conclusions

5.-Bibliografia

6.-Annexos

- Annex I Documentació fotogràfica.
- Annex II Documentació planimètrica.
- Annex III Fitxes d'Unitats Estatigràfiques.

Fitxa Tècnica

SITUACIÓ: Carrer de l'Hospital nº 46.

MUNICIPI: Barcelona.

COMARCA: Barcelonés.

COORDENADES UTM: X:438300 Y:4642360.

DURACIÓ: Permís 10-14 gener 2011 pròrroga 1-9 febrer 2011.

TIPUS D'INTERVENCIÓ: Preventiva (control i excavació).

CRONOLOGIA: Època moderna, Època contemporània.

DIRECCIÓ: Sara Marín Hernando.

PLANIMETRIA DIGITALITZACIÓ: Sara Marín Hernando.

PLANIMETRIA BASE: Eduald Pérez Mayol (arquitecte)

EXECUCIÓ: TEA DIFUSIÓ CULTURAL, SL

PROMOTOR: Comunitat de propietaris.

Entorn geològic i geogràfic

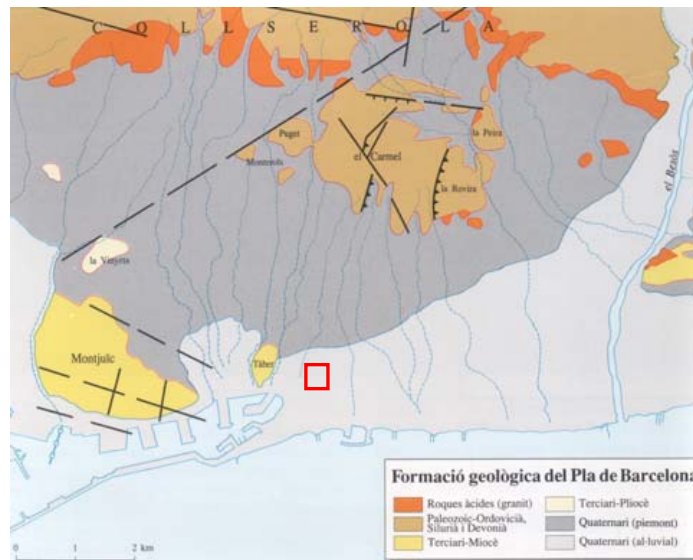
Barcelona és un municipi situat en una plana que presenta uns 5 km d'amplada i té com a límits el mar, la serralada Litoral o de Marina i els deltes del Llobregat i del Besòs.

A l'esquerra, ortofotoimatge, en la que es pot observar Barcelona i els seus límits naturals: el mar Mediterrani, la serralada Litoral i els deltes del Llobregat i del Besòs. I a la dreta, plànol topogràfic del pla de Barcelona i el seu entorn (Font: www.icc.cat. Institut Cartogràfic de Catalunya.)

Respecte al context geològic d'aquesta zona, s'ha d'apuntar que la intervenció es localitza dins del Pla de Barcelona, un territori comprès entre el Mediterrani i la Serralada Litoral d'est a oest, i entre el riu Besòs i el Llobregat de nord a sud.

El Pla de Barcelona està format geològicament per materials quaternaris, constituïts pel denominat *tricycle*, caracteritzat per la repetició de tres vegades el cicle tórtora -llims-argiles. El tórtora és caracteritzat per ser una concentració de nivells de carbonat ocasionats per l'evaporació de l'aigua en sòls antics. Per altra banda, els llims són de color beix a marró i contenen de vegades nòduls de torturà i acostumen a ser poc plàstics i estar poc consolidats. En el cas de les argiles, aquestes són de color vermell, producte de sòls residuals i tenen una plasticitat mitjana.

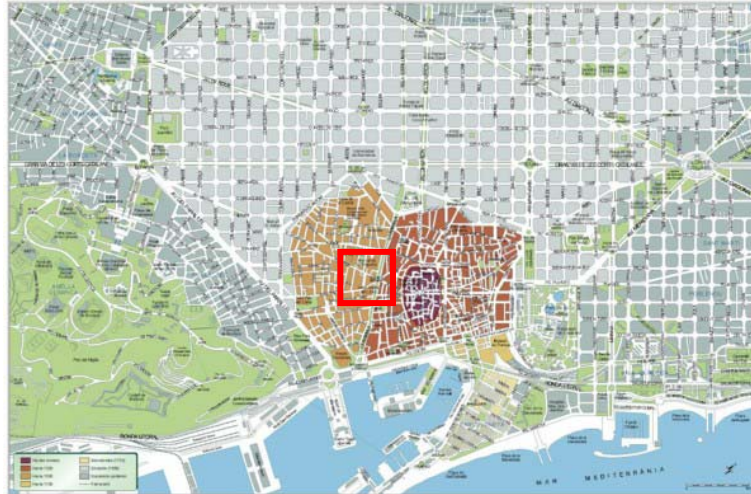

Situació aproximada del punt d'intervenció dins del mapa de la formació geològica del Pla de Barcelona. (Font: *Història de Barcelona. La ciutat Antiga*, p. 64.).

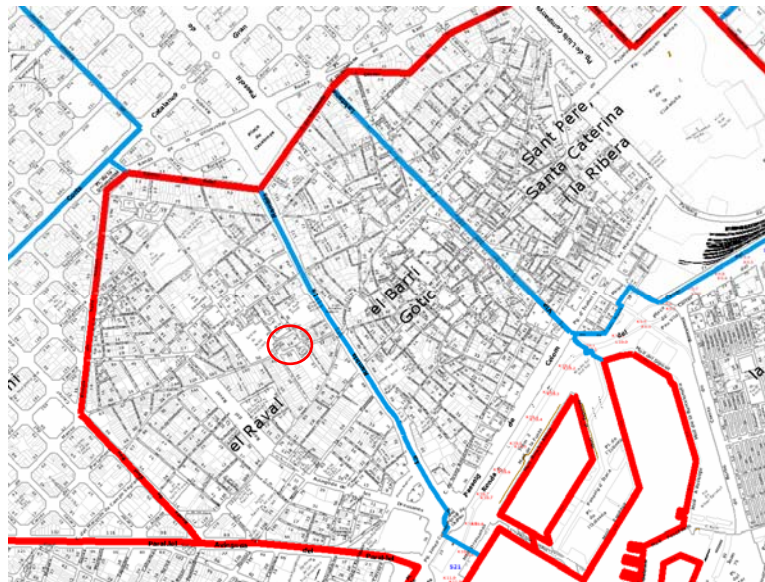
La zona on s'ha desenvolupat la intervenció arqueològica es troba al que es denomina geològicament com a Pla de Baix, que correspon a l'espai que va des de l'esglaió natural que separa el casc antic de l' Eixample fins al mar. Les característiques que presenta aquest sector són estrats de materials al·luvials més fins (argiles vermelles) aportats per rieres, torrents, i aigües d' esorrentiu provinents de la serra de Collserola i de la muntanya de Montjuïc a més de les aportacions dels corrents marins. Cal destacar que dins d'aquest Pla de Baix hi ha dos monticles: el mont Tàber, de 15 metres d'alçada format per materials pliocènics més una certa aportació de sorres i el de Montjuïc, de 173 metres, format per argiles i gresos miocènics.

Localització.

La present intervenció s'ha realitzat al subsòl de la finca núm. 46 del carrer de l'Hospital, (fitxa cadastral: 0150440-006) situada dins del barri del Raval del Districte de Ciutat Vella de Barcelona.

Vista de la ciutat de Barcelona amb indicació del districte de Ciutat Vella, on es localitza la zona d'intervenció (font www.bcn.cat).

Ubicació de la intervenció dins el barri del Raval (font Projecte d'Intervenció Arqueològica redactat per Museu d'Història de Barcelona)

Ubicació exacta de la finca on es realitza la intervenció. (font Projecte d'Intervenció Arqueològica redactat per Museu d'Història de Barcelona)

La forma de l' illa, amb número 0150440/07155 , és trapezoïdal, tot i que irregular, delimitada al nord per la Plaça de la Gardunya, al sud pel C/ del Hospital, a l'est pel C/ de Jerusalem i a l'oest pel C/ Floristes de les Rambles.

L'edifici, entre mitjeres, ocupa una parcel·la irregular de planta en forma de rectangle i està constituït per 6 nivells d'alçat.

Notícies Històriques.

El Raval és el nom històric del sector de Barcelona situat fora del segon recinte de muralles, entre la Rambla, el carrer Pelai, les rondes de Sant Antoni i de Sant Pau, el Paral·lel i el passeig de Colom, conegut per *Districte cinquè*. Era un antic sector d'hortes i on durant l'edat mitjana s'instal·laren diverses institucions hospitalàries i convents. Posteriorment fou inclòs dins el tercer recinte de muralles. Durant els segles XV, XVI i XVII predominen les terres d'horta amb pous propietat de nobles o de l'església i arrendats a pagesos.

Al segle XVIII comença la seva urbanització, iniciant-se pel carrer Nou i s'hi instal·len les primeres indústries i habitatges. El gran creixement de la ciutat i la permanència de les muralles fins a mitjan segle XIX motivà l'alçada dels edificis i la formació d'una atapeïda xarxa viària que densificava el barri.

L'ocupació humana de la zona actualment coneguda com el Raval està documentada des d'època prehistòrica. Concretament en diverses excavacions realitzades s'han trobat mostres d'ocupació des del Neolític antic fins al Bronze Final.

En època romana aquest sector formava part de l'*Ager* de la ciutat. Entorn de *Barcino* es bastiren diverses vil·les i establiments rurals i/o semiurbans. D'aquestes vil·les agrícoles s'han documentat la vil·la de Santa Maria del Port, a la Zona Franca; Can Cortada, a Horta; la vil·la del Cementiri, a Montjuïc; la vil·la de l'avinguda Francesc Cambó i la vil·la de Sant Pau del Camp. La zona del Raval fou per tant durant tota l'època romana una zona suburbial, situada extramurs de la ciutat, essent zona de camps i hortes, circumstància que continuà durant gairebé tota l'etapa medieval. Gran part de l'actual Raval estava cobert per l'estany Cagalell fins gairebé la Baixa Edat Mitjana. Les seves aigües no eren potables i procedien del rierol dit també Cagalell. La zona era travessada per tres camins: el del Llobregat, el de Sarrià i el de Montjuïc, que correspondrien amb els actuals carrers de l'Hospital, Tallers

i Sant Pau. Poc a poc s'anà formant la trama urbana entorn a aquestes tres vies.

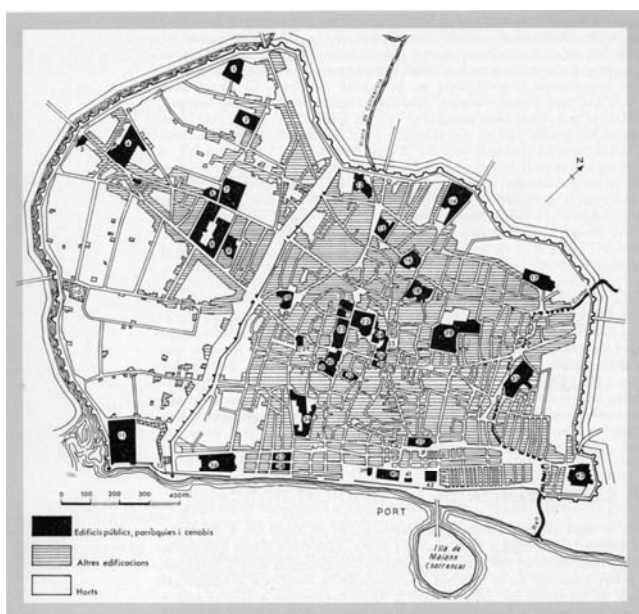
Topografia de Barcelona a l'any 1000 segons Philipp Banks

Durant l'Alta Edat Mitjana es documenta un primer nucli important al Raval (segons les tombes descobertes durant les obres del Pla Central del Raval), anterior al segle X, al voltant del qual hi va haver un petita vila medieval vinculada al monestir. També comença a desenvolupar-se l'àrea entorn del Pedró, entre els carrer del Carme i Hospital i on posteriorment es fundaria Sant Llàtzer, per atendre els malalts de lepra, entorn els anys 1144 i 1171.

Barcelona a l'any 1200 amb la riera i l'estany de Cagaletll (Font: P. Banks)

Durant l'Edat Mitjana l'antiga *Barcino* experimenta un creixement constant fora muralles, apareixent nuclis al seu entorn i fent que es plantegi la construcció d'una nova muralla. Durant el regnat de Pere III el Cerimoniós començaren les obres. L'any 1358 el rei autoritza al Consell de Cent construir unes noves muralles, iniciant-se les obres el 1359. Aquestes muralles marcaran la configuració del Raval que serà l'espai que pren forma de diamant entre el segon cinturó de muralles (Jaume I l'any 1268, la Rambla) i el tercer i darrer cinturó (Pere el Cerimoniós, 1348, les rondes i l'avinguda del Paral·lel). El perímetre d'aquestes darreres muralles serà de 6.240 metres amb una extensió de 218 hectàrees, de les quals dues cinques parts corresponen al Raval, tenia tres portes de sortida: la Porta de Tallers, per on entraven els pagesos; el Portal de Sant Antoni, que era l'accés més important i la Porta de Santa Madrona al costat de les Drassanes. L'any 1389 es bastí el Portal de Sant Pau que donava accés al sector. Al final del segle XIV i principi del XV, a causa de les dificultats econòmiques (el comerç marítim es desplaçava cap a l'Atlàntic), polítiques (Barcelona es va arruïnar amb la guerra contra Joan II) i socials (davallada demogràfica per pestes i epidèmies) el creixement del Raval va quedar paralitzat, restant com a zona d'activitat bàsicament agrícola amb pocs punts edificats, trobant només urbanitzada la zona de l'actual carrer Tallers i l'àrea compresa entre el carrer del Carme, Plaça Padró i carrer Hospital, es a dir les zones properes a la sortida de Barcelona cap al Llobregat.

La ciutat de Barcelona i les seves muralles

Entre el segle XV i la desamortització de Mendizábal l'any 1837, el Raval es va convertir en "terra de convents". La gran quantitat de sòl edificable va donar peu a la instal·lació d' ordres religiosos en el marc de la Contrareforma impulsada pel Concili de Trento (1543-1563).

Pel que respecta al procés de conventualització, en època medieval i moderna es construïren a la zona nombrosos recintes religiosos. Destaquem per la seva ubicació propera a la finca que ens ocupa els convents de Sant Josep, del Carme a més del Monestir de Santa Maria de Jerusalem.

El convent de Sant Josep va ser fundat al 1586 per fray Juan de Jesús Roca aconseguit el permís reial de Felip II i la llicència donada pel bisbe de Barcelona el mateix any. Van aconseguir unes cases a la Rambla on es van instal·lar i ja al 1589 es va poder posar la primera pedra de l' església, dedicada a Sant Josep, que es va beneir al 1593. Immediatament després es va iniciar la construcció de les dependències conventuals i al 1616 el conjunt monàstic ja es pot donar per finalitzat. Al segle XVIII els carmelites establiren al convent una fàbrica de tipus d' impremta, que va ser important. Amb la desamortització de Mendizábal el convent va ser cremat al 1835 i en el seu lloc es va projectar una gran plaça porticada, avui enmascarada per l' estructura del mercat de Sant Josep (Boquería).

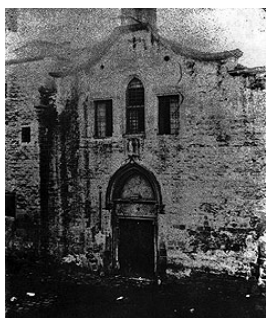
El convent del Carme. La fundació del convent es va portar a terme entre els anys 1291 i 1292, en aquesta última data ja és segur que estava en funcionament. Aquesta fundació va comportar greus enfrontaments amb la parròquia de Santa Maria del Pi, ja que es trobava dins de la seva demarcació. La picabaralla venia motivada per la situació general de l'orde carmelita (en perill de supressió) i va representar l'enfrontament entre el prior carmelita, per una banda i el rector del Pi i el bisbe per l'altra, amb episodis d'incursions amb homes armats i amenaces d'excomunió. Aquestes diferències s'allargaren en el temps, fins ben entrat el segle XIV. El 1838 els edificis van passar a mans de l' Ajuntament que els va utilitzar per instal·lar-hi la Universitat, fins que aquesta

es va traslladar a un nou lloc (1872). Els edificis foren venuts i el 1874 es van enderrocar les construccions, el seu solar es va urbanitzar.

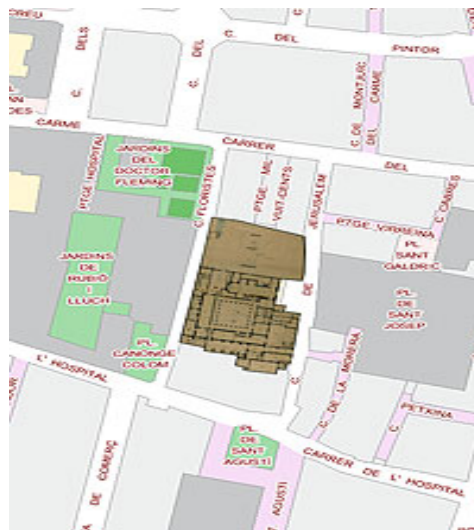
Quarterò de l'arquitecte Miquel Garriga i Roca (1858-60) on es pot apreciar la planta de les dependències de l'antic convent del Carme superposat a la planta actual.

El monestir de Santa Maria de Jerusalem va ser fundat a mitjans del segle XV per Rafaela Pagès que en tornar d'un viatge de Terra Santa va obtenir del bisbe la cessió de la casa d'en Porta per la fundació d'un monestir de religioses terciàries franciscanes. Van posar la casa sota l'advocació de Santa Maria de Jerusalem en record del viatge a Terra Santa de la seva fundadora. El mestre d'obres per la construcció de l'església i el claustre fou Bartomeu Mas. Al 1494 la comunitat va aconseguir la incorporació a l'ordre de les clarisses. Durant la Guerra del Francès, el convent de Jerusalem va acollir monges d'altres comunitats, va ser saquejat el 1809 i 1814 i les monges van haver d'abandonar, per uns mesos. El 1821 un episodi de febre groga va debilitar molt la comunitat. Seguidament l'exclaustració de 1835, va fer que el convent servís de caserna durant deu anys. El 1868 el convent fou assaltat i enderrocat, i les monges es refugiaven a Pedralbes. Des de Pedralbes les monges van lluitar per recuperar la propietat del solar del convent ja desaparegut, cosa que van aconseguir el 1877 i seguidament el van posar a la venda.

Façana de l'església del Convent de Sta. Maria de Jerusalem.
(Arxiu Gavín)

Quarterò de l'arquitecte Miquel Garriga i Roca (1858-60) on es pot apreciar la planta de les dependències de l'antic convent de Sta. Maria de Jerusalem superposat a la planta actual.

Al principi del segle XVIII, les indústries van començar a instal·lar-se enmig d'horts, convents i cases gremials. La prohibició d'importar teixits estampats de l'any 1718 va afavorir l'aparició de la indústria manufacturera. Entre 1770 i 1840 es va dur a terme la industrialització definitiva del barri del Raval. A partir de la segona meitat del 1700 van començar a aparèixer nous carrers amb fàbriques i habitatges per als treballadors. Van desaparèixer les cases gremials o es van subdividir en molts habitatges de lloguer per acollir els nombrosos camperols que fugien de la fam del camp (crisi agrícola de 1765-1766). Els treballadors de les fàbriques es van quedar a viure al Raval, a prop de la feina. Aquest barri es va convertir en el més dens d'Europa i es va aprofitar fins a l'últim metre quadrat edificable. Entre els anys 1783 i 1785, s'hi va instal·lar la indústria Erasme Gònima i es va aixecar la fàbrica de teixits, filats i estampats més gran del seu temps.

L'any 1829, segons el Padró de Fabricants, al Raval hi havia 74 fabricants tèxtils, 2.443 telers i 657 màquines de filar. Destacava la fàbrica Bonaplata, instal·lada al carrer dels Tallers. Tenia entre 600 i 700 treballadors i era la primera impulsada amb vapor. La culminació de tot aquest procés va ser la instal·lació coneguda com casa-fàbrica, on coincidien les instal·lacions fabrils, la representació institucional i la residència del fabricant. Aquest és el cas de l'Espanya Industrial l'any 1839 al carrer de la Riereta. El Raval era l'únic

lloc dins les muralles on es podien edificar construccions grans, ja que era poc atractiu fer-ho a l'exterior a causa de la inestabilitat política (Carlisme i bandolerisme). A més, era a prop de la sortida natural de Barcelona com a ciutat portuària.

El manteniment d'uns sous baixos, unes llargues jornades laborals, el tancament de les fàbriques com a demostració de força dels fabricants, la supressió de la sopa de caritat i la persecució de les associacions obreres van fer que el 2 de juliol de 1855 esclatés una vaga sota la consigna general del dret d'associació i la jornada laboral de deu hores. Les revoltes obreres contra les mecanitzacions modernes i diverses epidèmies de còlera van fer prendre la decisió d'enderrocar les muralles l'any 1859 i permetre l'expansió urbana i industrial fora d'un nucli urbà insalubre i fàcilment controlable per un moviment obrer que es començava a organitzar. L'èxode empresarial cap al pla de Barcelona va començar al principi dels anys seixanta. Una llarga llista de fabricants sortien del barri seguint les teories higienistes d'Ildefons Cerdà. En el nou model de ciutat, el Raval va ocupar una situació perifèrica com a barri residencial obrer. A començaments del segle XX va continuar tenint una composició social eminentment obrera. El moviment obrer del barri van assolir una importància que va ultrapassar les seves fronteres. L'any 1870 es va celebrar el I Congrés Obrer Espanyol; l'any 1871 el principal sindicat català de l'època, el tèxtil, es va adherir a la Primera Internacional, i l'any 1888, del carrer dels Tallers va sortir la convocatòria per reunir tots els delegats de l'Estat Espanyol per fundar la UGT al mateix barri.

El Raval es va anar convertint cada vegada més en un barri d'habitatges per a les classes amb menys poder adquisitiu, entre les quals els immigrants (exposicions universals de 1888 i 1929) n'eren una part destacada. Aquesta extracció proletària va jugar un paper important durant la Setmana Tràgica (26-31 de juliol de 1909), durant la qual el Raval va ser un dels principals escenaris de la crema de convents i de l'enfrontament amb l'exèrcit.

L'amuntegament humà, una xarxa viària estreta i tortuosa i la proximitat del port feia que aquest barri no fos fàcil. Les primeres veus que van reclamar

la millora del Raval van sorgir als anys 30, durant la Segona República 1931-1936. El pla Macià donava solucions racionalistes i integrades als problemes del barri. Però van ser les bombes de la Guerra Civil les que van fer els primers sanejaments urbanístics al sud del Raval (avinguda de García Morato, avui avinguda de les Drassanes). A partir de la dècada dels 50 del segle passat el barri va rebre una gran aportació demogràfic, producte de la immigració, circumstància que s'ha tornat a repetir en aquests darrers anys amb l'emigració procedent d'altres països.

2. INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA.

Motivació de la intervenció.

La present intervenció arqueològica, segons el PIA realitzat pel Servei d'Arqueologia (ICUB), consisteix en l'obertura d'una cala d' aproximadament 2 x 2 m de costat i 1.55 m de profunditat, en el lloc on s'ha de realitzar el pou per a encabir-hi la caixa de l'ascensor. Donat l'interès de l'indret, inclòs en una Zona d'Interès Arqueològic i d'alt valor històric, ha estat més que fonamentada la previsió sobre la necessitat d'intervenir arqueològicament a partir d'una intervenció preventiva, d'acord amb la normativa municipal i general en matèria patrimonial.

Aquesta recerca preventiva ha tingut com a objectiu la localització i documentació de les possibles restes patrimonials que es poguessin veure afectades per l'actuació urbanística, tal i com marca la llei de Patrimoni i el Decret 78/2002.

A gran trets es pot apuntar que la zona d'actuació té un alt interès històric i arqueològic ja que:

1. Forma part del *suburbium* de la ciutat romana.
2. En una intervenció de l'any 1998, dirigida per l'arqueòloga Núria Miró, es documentà un mausoleu d'època romana, de l'alt imperi, en una de les cantonades de la plaça de Sant Agustí, tocant al carrer de l'Hospital.
3. La zona es troba al recinte emmurallat medieval, al costat d'una de les vies tradicionals d'accés a la ciutat des d'època romana.
4. La plaça de la Gardunya, molt propera a la finca, sorgeix de l'enderroc de l'antic Convent de Jerusalem, que havia estat segona seu de les monges dominiques al s XIV. Al 1423 aquestes monges van abandonar el lloc i es van traslladar al convent de Montsió. No va ser fins al 1456 que va arribar una comunitat de monges

Franciscanes que tres anys més tard, amb l'ajut econòmic del Consell Municipal i la protecció de la Casa Reial, van fundar el Convent de Santa Maria de Jerusalem.

5. Hi ha antecedents arqueològics i documentals, en la zona del mercat, des del segle XI a finals del segle XIII.
6. Fundació del convent de Sant Josep (1586) per la comunitat dels carmelites descalços, anomenats popularment "josepets" per la seva advocació al sant. La construcció s'allarga fins el 1593. El convent és incendiat el 1835.
7. En l'espai que ocupava el convent es va construir, entre 1836 i 1840, la plaça de Sant Josep on, posteriorment, es situà el mercat del mateix nom, conegut com a Mercat de la Boqueria.
8. Al solar de la finca del núm. 26-30 del carrer de l' Hospital, s'ha localitzat estratigrafia i estructures d'època romana, possiblement del baix imperi, i estructures d'una fase moderna (s. XVII-XVIII).

Metodologia.

La intervenció arqueològica s'ha realitzat seguint la seqüència estratigràfica real, aplicant el mètode de registre estratigràfic i d'excavació en extensió proposat per E. Harris i Carandini. Aquest model pren com a unitat de registre el concepte d'unitat estratigràfica i permet registrar tant les accions que poden identificar-se a través de les seves restes materials (elements i estrats), com aquelles que no es tradueixen en evidències físiques (interestrats). Cadascuna de les accions documentades s'ha identificat com una unitat estratigràfica (UE), a la que s'ha assignat un número, registrant la informació referent a la mateixa en una fitxa d'unitat estratigràfica. Aquesta fitxa recull el número d' UE, la descripció, la interpretació i la posició física respecte d'altres UE.

A partir d'aquesta documentació estratigràfica, es poden identificar i ordenar seqüencialment totes les accions que han intervingut en la formació del jaciment arqueològic enregistrades durant el procés d'excavació, tant si són d'origen antròpic, biològic i/o geològic.

La numeració de les unitats estratigràfiques s'ha efectuat mitjançant les centenes. Totes les unitats estratigràfiques es troben registrades igualment en planta, secció i alçat (quan és possible), a l'igual que en fotografia format digital. Les fotografies estan realitzades amb jalons, pissarra (el codi d'intervenció i el número d' UE) i indicació del nord real.

Respecte a la documentació planimètrica, cal assenyalar que s'han realitzat plantes generals de situació de la zona d'intervenció a escala 1:75 i plantes de la rasa a escala 1:20.

Els plànols de situació estan extrets del Punt d' Informació Cartogràfica de Barcelona, i la planimetria base correspon a la proporcionada per la promoció de l'obra.

Totes les cotes de profunditat es donen en xifres absolutes respecte el nivell del mar expressades en metres (msnm). El punt zero de la intervenció es troba a **8,19 m.s.n.m.**

Intervencions anteriors.

- Intervenció arqueològica al mercat de la Boqueria dirigida per Julia Beltran de Heredia, Carme Miró, Ferran Puig (MHCB, Servei d' Arqueologia) a l'any 1995. A la intervenció s'ha pogut documentar l'evolució de l'edifici a llarg del temps. Les estructures recuperades més antigues corresponen a tres murs en els quals s'ha pogut recuperar material ceràmic (s. XII). S'han recuperat també algunes monedes (s. XVII). Cal remarcar la presència de material ceràmic d'època romana.
- Excavació arqueològica realitzada l'any 1998, dirigida per Núria Miró, es documentà un mausoleu d'època romana, de l'alt imperi, en una de les cantonades de la plaça de Sant Agustí, tocant al carrer de l' Hospital.
- Excavació arqueològica d'urgència al solar de les noves oficines de direcció del mercat de Sant Josep, la Boqueria, dirigida per Marta Fabregas i Carme Subirana (Àtics) a l'any 1999. La intervenció va servir per documentar els 5 períodes d'ocupació de la zona s. XIII-XX. Cal destacar les estructures muràries associades a l'antic convent de Sant Josep dels s. XV-XVII i la presència d'estructures relacionades amb un antic habitatge de factura sòlida del s. XIII. S'han documentat dos abocadors amb material ceràmic de rebuig, fet que fa pensar en l'existència de tallers d'artesans ceramistes a la vora.
- Intervenció als porxos del Mercat de la Boqueria, dirigida per Daniel Alcubierre (Còdex) a l'any 2002 on es va localitzar una cantonada formada per dos murs de carreus i un mur de rajola que s'abandonen durant els segles XVII o XVIII. També s'han documentat dos dipòsits d'aigua de principis del segle XVIII. No es pot afirmar que les estructures trobades formin part del Convent de Sant Josep.
- Intervenció al carrer Hospital 93, dirigida per Sergio Delgado (Àtics) a l'any 2003 on es va localitzar una estructura corresponent a la fonamentació de les

cases anteriors dels segles XVIII-XIX sobre les quals estan construïts els edificis actuals.

- Intervenció arqueològica preventiva al carrer de la Junta de Comerç 1-9, carrer del Hospital 55, dirigida per Vanessa Triay (Àtics) a l'any 2003 on es van localitzar diversos murs d'època moderna o contemporània. Un d'ells el podríem relacionar amb l' Antic Hospital de la Santa Creu, ja que segueix la seva línia de façana.

- Intervenció arqueològica al carrer de l' Arc de Sant Agustí 2-10 i plaça de Sant Agustí, dirigida per Noemí Nebot (Àtics) a l'any 2003. S'han pogut localitzar diverses estructures que es podrien associar a una part del convent de Sant Agustí, concretament l'ala de llevant, que fou enderrocada a la segona meitat del s. XIX. S'han trobat diversos murs associats a la capella i el cementiri i els fonaments del campanar. També s'han localitzat diferents dipòsits que podrien correspondre a vasos funeraris.

- Intervenció arqueològica al carrer de la Junta de Comerç 1-9 i carrer de l'Hospital 55, dirigida per Vanessa Triay (Àtics) a l'any 2003.

- Control arqueològic al carrer de la Cera 2-4, carrer de l' Hospital 143, dirigida per Carles Carbonell (Actium) a l'any 2004. Els resultats de l'excavació van ser negatius.

- Intervenció arqueològica al carrer de l' Hospital 56-58 i 69-75 i interior dels jardins de Rubió i Lluch, dirigida per Jose Manuel Espejo (Àtics) a l'any 2004. La intervenció va consistir en un control sobre unes obres de canalització en rasa d'una línia elèctrica que documenta dues cobertes de la mateixa claveguera del segle XIX, sense rellevància des del punt de vista arqueològic.

- Intervenció arqueològica al carrer de l' Hospital núm. 67-83, dirigida per Lluís Juan (Àtics) a l'any 2005 on no es van localitzar restes arqueològiques.

- Intervenció arqueològica al carrer de l' Hospital 1-9, la Rambla 71-73, dirigida per Daria Calpena (Àtics) a l'any 2006. Les característiques de l'obra que

motivà el control arqueològic, fa que els resultats siguin escassos i aportin poca informació, només s'ha documentat una UE que s'ha interpretat com un paviment que podria ser baixmedieval.

- Intervenció arqueològica al carrer del Carme 1101-109, carrer de l' Hospital 142 i carrer de Sant Llàtzer 11-7, dirigida per Jose Manuel Espejo (Àtics) a l'any 2006. Es van localitzar estructures muràries que corresponen als antics rentadors que existien i que es van mantenir fins a la desaparició de la leproseria, de la qual formava part la capella romànica actualment conservada.
- Intervenció arqueològica al carrer de l' Hospital 56-58, jardins de Rubió i Lluch, dirigida per Daniel Vázquez (Còdex) a l'any 2007. Es van documentar restes de les construcció dels murs perimetrals de les diferents ales del claustre, entre els s. XV-XVII. Documentació de dues àrees d'enterrament que semblen haver funcional entre els segles XVII i XVIII.
- Intervenció arqueològica a les finques del carrer Hospital 140-142, carrer del Carme 101-109, dirigida per Vanessa Triay (Àtics) als anys 2007-2008-2009. La intervenció s'ha situat dins una de les zones pertanyents a l' *ager* de la ciutat romana, s'ha documentat un tram de calçada romana, però la majoria de les restes localitzades estan vinculades a la presència de l'hospital de leprosos. S'ha pogut tenir un coneixement més acurat de la distribució de l'espai i de les tasques desenvolupades per la comunitat des del segle XII fins al desmantellament de l'hospital al segle XX.
- Intervenció arqueològica al solar de la finca del núm. 26-30 del carrer de l' Hospital, s'ha localitzat estratigrafia i estructures d'època romana, possiblement del baix imperi, i estructures d'una fase moderna (s. XVII-XVIII).

3. TASQUES ARQUEOLÒGIQUES.

Descripció tasques arqueològiques.

La present intervenció arqueològica venia determinada per el PIA, realitzat pel Servei d'Arqueologia de Barcelona (ICUB), consisteix en l'obertura d'una cala destinada al fossat de l'ascensor de la finca, d'aproximadament 1,95m per 1,95m de costat i 1,40 m de profunditat. Aquest projecte es va veure modificat per l'arquitecte Eudald Pérez Mayol, encarregat del projecte de construcció de l'ascensor. Finalment, les mesures de la cala serien de 2,00 m x 1,90 m de costat i 1,55 m de profunditat.

Aquesta intervenció al carrer de l' Hospital 46, té com objectiu documentar les possibles restes arqueològiques que apareguin durant els treballs d'excavació del fossat de l'ascensor de la finca. Per la realització del treballs s'han utilitzat mitjans manuals (dos obrers).

El fossat de l'ascensor s'ubica en el pati de llums, al final del passadís d'entrada a la finca. Aquest pati té unes dimensions de quatre metres per tres amb setanta metres de costat. El fossat es localitza en l'extrem sud del pati.

El pati està travessat de nord a sud per una gran claveguera de maons que coincideix amb els baixants de la paret i, per la qual cosa, encara en servei. De 60 centímetres d'ample i 60 centímetres d'alçada, amb una forta inclinació. Aquesta, que discorre en superfície la major part del pati, en la part sud es soterra (UE 102). La claveguera està tancada per maons massissos lligats amb morter de calç. El canal està format per dues teules formant un canal en forma d'U en secció.

Imatge de la gran claveguera central en superfície. UE 102

Secció del canal de la claveguera UE 102

Ens trobem amb un primer paviment, l' actual, (UE 101) que consisteix en una planxa de formigó que ocupa tota la superfície del pati. Aquesta planxa de formigó, que es troba a 7,43 msnm, té una potència de cinc centímetres i cobreix directament l'antic paviment (UE 103) format per rajoles de ceràmica de 30x15 centímetres i 2 centímetres de gruix. Té una preparació de morter de calç (UE 104), en mal estat de conservació, d'uns tres centímetres de potència.

Paviment actual
UE 101

A l'angle sud-est del fossat apareix, coincidint amb un altre baixant del pati de llums, un tub d'uralita (UE 105) de vint centímetres de diàmetre. Aquest tub té una trajectòria est-oest i desemboca a la claveguera principal. A l'angle sud-oest trobem un altre tub (UE 106) de les mateixes característiques i que desemboca també a la claveguera central. Aquests tubs estan en servei en el moment de descobrir-los per la qual cosa s'han de desviar.

Tub d'uralita UE 105

Just a sota dels paviments, a 7,33 msnm, apareix un nivell d'anivellament format per sorra de gra gruixut, terra (argila de color taronja), pedres i restes de material constructiu (teula i maons) (UE 107).

Treballs de buidatge del nivell UE 107

Aquest nivell (UE 107) es troba per tota la cala. En el perfil est i oest continua més enllà dels límits de la cala. Al perfil sud s'adossa a la banqueta de fonamentació de la paret sud del pati de llums (UE 108). Al perfil nord aquesta UE és més prima i el que trobem en aquest perfil és el terreny natural, format per argila de color vermell (UE 110), compacta molt plàstica i amb algunes concrecions. La UE 107 té una potència irregular ja que es troba reomplint els retalls realitzats directament sobre el terreny natural. No trobem cap element ceràmic ni d'altra tipus que ens ajudi a datar aquest anivellament, suposem que és del moment de construcció de la finca.

Nivell de reompliment UE 107

La UE 107 està reomplint un retalls (UE 109) realitzats directament sobre el terreny natural (UE 110). Aquest retalls són irregulars i no hem trobat cap element que ens doni aquesta estructura.

Retall al natural
UE 109

Al límit sud de la cala trobem la fonamentació de la paret sud del pati de llums (UE 108). Aquesta fonamentació, que comença a 7,25 msnm, és un mur de manposteria fet de pedres sense treballar i maó massís disposats de manera irregular, lligats amb morter de calç. La potència d'aquest mur és de 140 centímetres, i el final del mur coincideix amb el final de la cala.

Perfil sud. Banqueta de
fonamentació UE 108

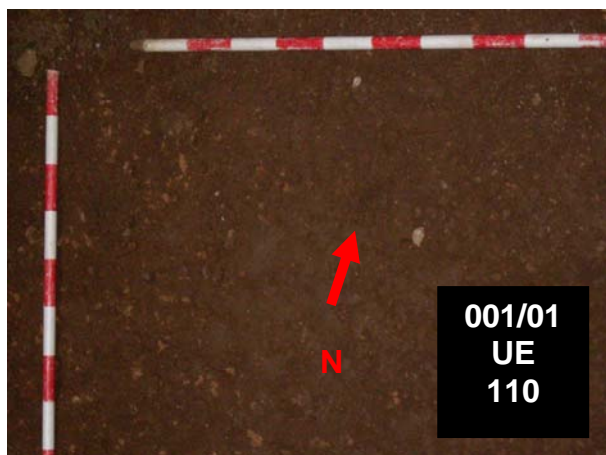

Detall banqueta de fonamentació UE 108

Com s'ha comentat el retalls retallen el terreny natural (UE 110). Es tracta d'un terra argilós, molt compacte i plàstic, de color vermell, amb algunes concrecions calcàries. Aquest serà l'estrat que trobarem fins el final de cala que es troba a 5,87 msnm.

Secció del perfil nord amb la UE 110

Final excavació UE 110

4.-CONCLUSIONS

Conclusions.

A partir de tota la informació enregistrada en la intervenció arqueològica realitzada a la finca del carrer de l' Hospital número 46 de Barcelona, entre el 10 de gener i el 9 de febrer d' enguany, consistent en la realització d'un fossat de 2,00x 1,90 metres de costat i d'1,55 metres de profunditat per a la instal·lació d'un ascensor, podem concloure amb una aproximació a la seqüència cronològico-estratigràfica del punt on s'han dut a terme els treballs.

Es pot assenyalar que tots els estrats i estructures documentades a les diferents zones pertanyen a època contemporània, segles XX i XIX, excepció feta de la UE 109 (el retall al natural) i la UE 110 (terreny natural). Que tenen una difícil adscripció cronològica. En el cas de les altres UE, aquestes s'han de relacionar amb el moment de construcció de l'edifici que, segons informació proporcionada pel president de la comunitat de propietaris i de diferents veïns, correspon a la segona meitat del segle XIX, informació avalada per la presència d'aquest edifici en els plànols que Garriga i Roca va dibuixar al 1.858. Cal indicar també que a cap de les UE excavades i documentades s'ha pogut recuperar material ceràmic o d'altres característiques.

Les UE relacionades amb un moment actual (segle XX) són:

- **UE 101**, que corresponen el paviment actual.
- **UE 105,106**, que són dos canonades de l'aigua.

Les UE adscrites a la cronologia de segona meitat del segle XIX són:

- **UE 102, UE 103, UE 104**, estructura de claveguera i paviment, que corresponen al moment de construcció de l'edifici.
- **UE 107**, estrat de anivellament i preparació que pertany al moment de construcció de l'edifici.
- **UE 108**, fonamentació de la paret sud del pati de llums.

La **UE 109** és de difícil adscripció cronològica per la falta de restes materials i per ser una estructura negativa. La **UE 110** és l' estrat geològic.

5.- BIBLIOGRAFIA

ARRANZ, M. (2003) *La Rambla de Barcelona. Estudi d'història urbana*. Col·lecció Camí Ral, n. 22, Rafael Dalmau Editor, Barcelona.

CIRICI, A. (1971) *Barcelona pam a pam*. Editorial Teide, Barcelona.

FIGUEROLA ROTGER, Pere Jordi *Els convents de la ciutat de Barcelona al segle XV* dins PLADEVALL, Antoni (Dir.) (2003) *L'art gòtic a Catalunya. Arquitectura II Catedrals, monestirs i altres edificis religiosos 2*.

PAULÍ MELÉNDEZ, Antoni, (1970) *El Reial Monestir de Santa Maria de Jerusalem*. Emporium, Barcelona.

VV.AA. (1999) *Els barris de Barcelona. Ciutat Vella i L'Eixample*. v. I Ajuntament de Barcelona i Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

VV.AA. (1992) *Història de Barcelona. Barcelona dins de la Catalunya moderna (ss.XVI-XVII)* v. 4. Ajuntament de Barcelona i Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

VV.AA. (1993) *Història de Barcelona.El desplaçament de la ciutat manufacturera (1714-1833)* v. 5. Ajuntament de Barcelona i Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

V.V.A.A. (1992). *Catalunya Romànica. Vol. XX*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

V.V.A.A. (2001) *Història de Barcelona. La ciutat a través del temps. Cartogràfica històrica. Índex general*. Ajuntament de Barcelona i Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

ANNEX I
DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

ÍNDIX DE FOTOGRAFIES

1. U.E. 101.
2. U.E. 102 superfície.
3. U.E. 102 soterrada.
4. U.E. 105.
5. U.E. 106.
6. Buidatge de la U.E. 107.
7. Detall U.E. 108.
8. Perfil N. U.E. 109.
9. Perfil oest.
10. Perfil S. U.E. 108.
11. U.E. 109.
12. Final excavació.

01.JPG

02.JPG

03.JPG

04.JPG

05.JPG

06.JPG

07.JPG

08.JPG

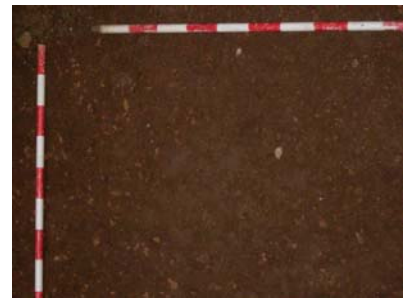
09.JPG

10.JPG

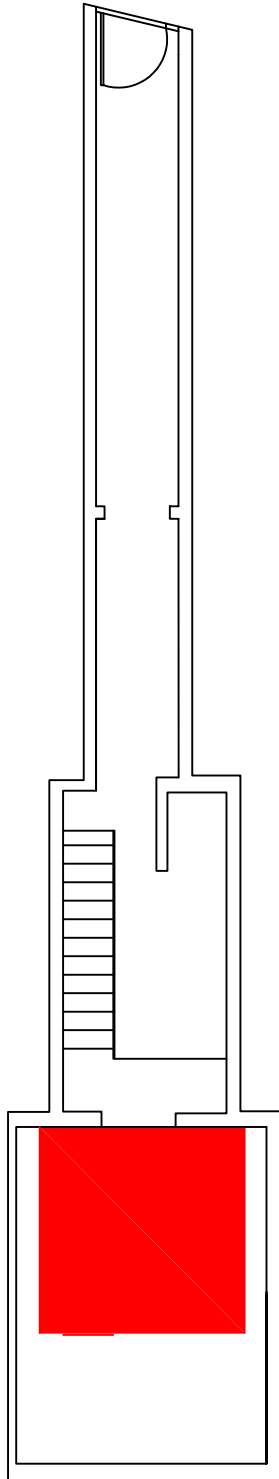

11.JPG

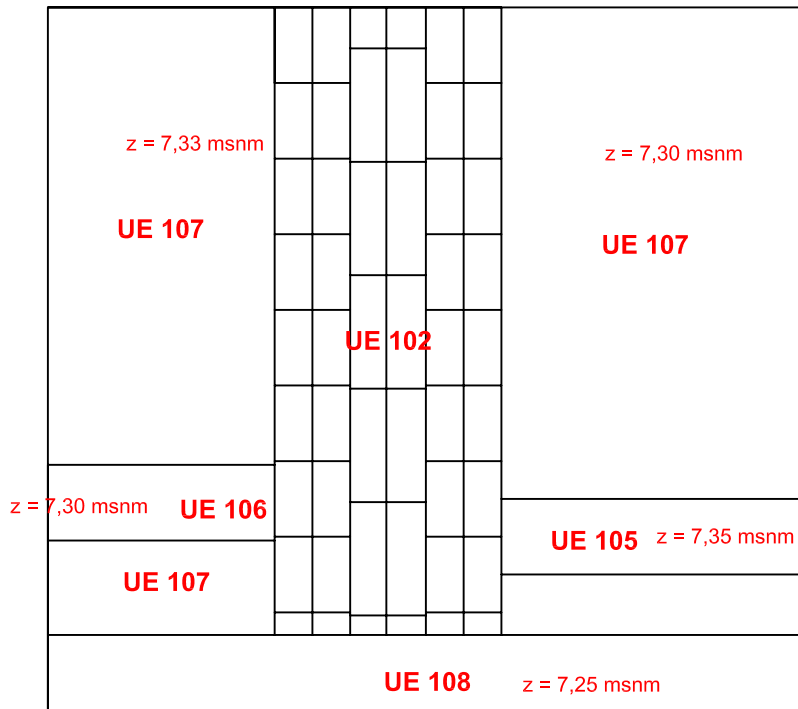

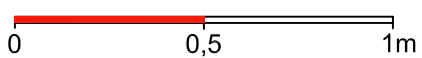

12.JPG

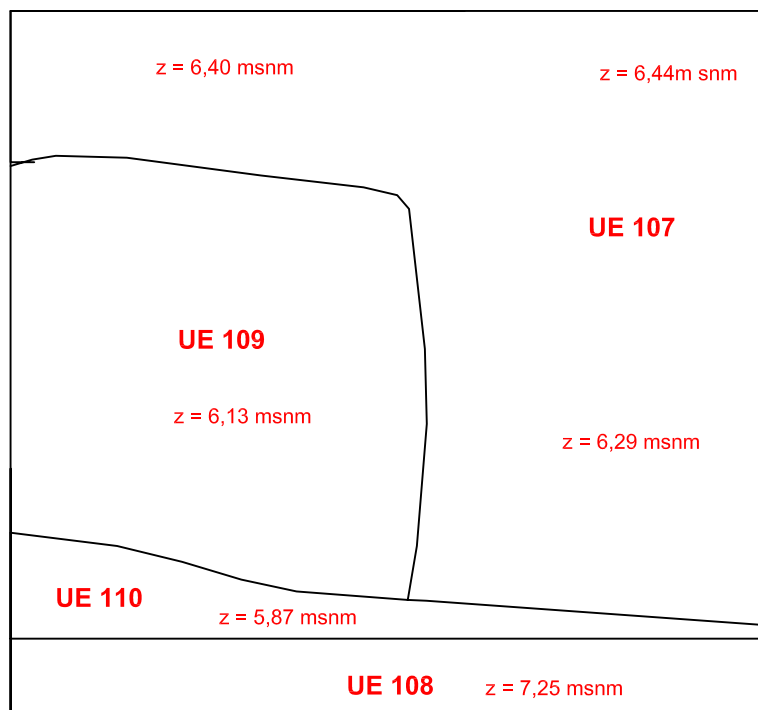
ANNEX II
DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA

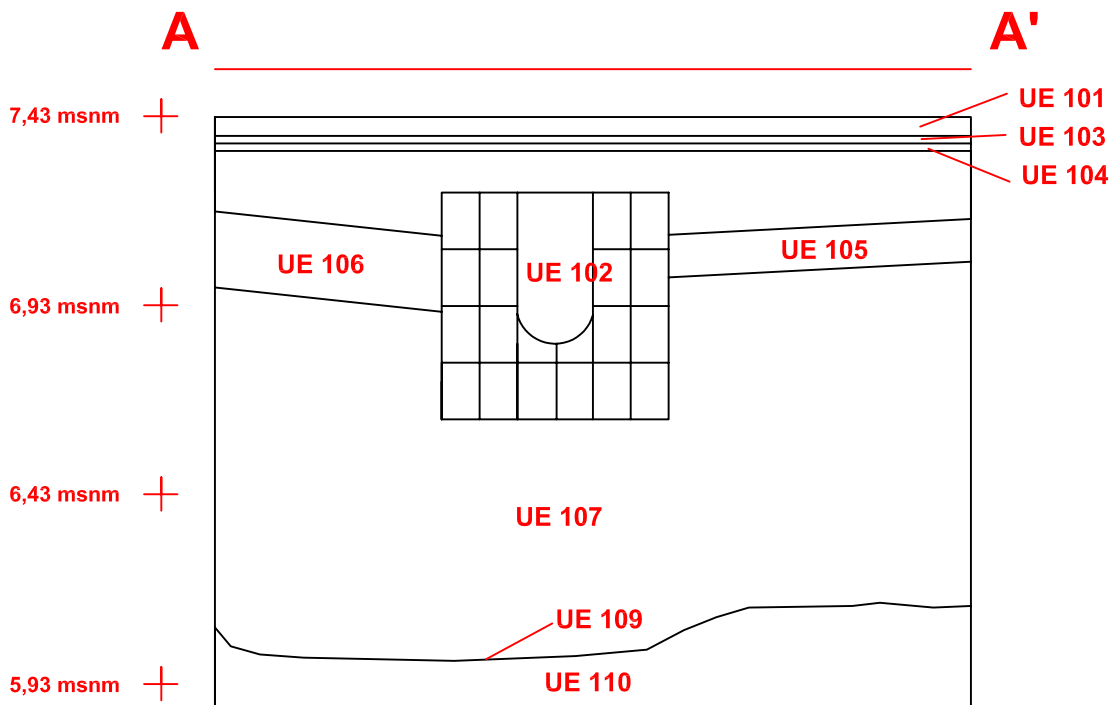
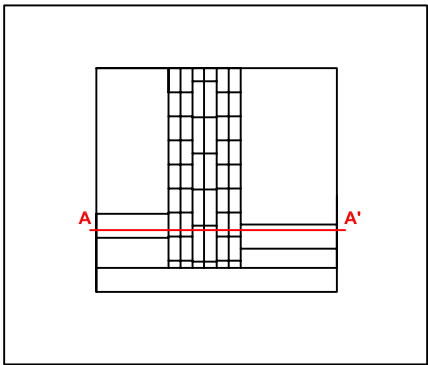
Llegenda 0 1m 2m Escala 1:75	C/ Hospital, 46	Codi: 01/011	
	Planta de situació		
	Direcció arqueològica: Sara Marín		Núm.
	Planimetria: Sara Marín		1

Llegenda	C/ Hospital, 46	Codi: 01/011	
	Planta acotada		
Escala 1:20	Direcció arqueològica: Sara Marín		Núm.
	Planimetria: Sara Marín		2

Llegenda	C/ Hospital, 46	Codi: 01/011	
	Planta final acotada		
Escala 1:20	z = cota		Núm.
	Planimetria: Sara Marín		3

Llegenda	C/ Hospital, 46	Codi: 01/011	
	Secció A-A'		
Escala 1:20	Direcció arqueològica: Sara Marín		Núm.
z = cota	Planimetria: Sara Marín		4

ANNEX III
FITXES D'UNITATS ESTATIGRÀFIQUES

TEA

Difusió Cultural, S.L.

FITXA D'INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: Carrer Hospital 46		UE: 101
Sector:	Any: 2011	Tipologia: Estructura
Cala:	Codi: 001/11	
Definició: Paviment de formigó		COTES
Consistència:		Cota Màxima: 7,43 msnm
Color: gris		Cota Mínima: 7,38 msnm
COMPONENTS		ESTRUCTURA
Components geològics:		Tipus: paviment
Components orgànics:		Aparell: formigó
Components artificials: formigó		Lligam:
SEQÜÈNCIA FÍSICA		Preparació:
Igual a:		Amplada màxima: 2 metres
En contacte amb: 102		Llargada màxima: 1,90 metres
Se li adossa:		Alçada màxima: 0,05 metres
S'adossa a:		Orientació:
Cobert per:		NEGATIVA
Cobreix a: 103,105,106		Tipus:
Tallat per:		Fondària:
Talla a:		Ø boca:
Reomplert per:		Ø màxim:
Reomple a:		Ø base:
CRONOLOGIA		
Cronologia: segle XX		
Elements i criteris de datació: tipologia		
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA		
Fotografia: Num.		
Planimetria: Num.		
DESCRIPCIÓ		
Paviment de formigó actual del pati de llums on es realitza el fossar de l'ascensor.		

Difusió Cultural, S.L.

FITXA D'INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: Carrer Hospital 46		UE: 102
Sector:	Any: 2011	Tipologia: Estructura
Cala:	Codi: 001/11	
Definició: Claveguera		COTES
Consistència: bona		Cota Màxima: 7,43 msnm
Color:		Cota Mínima: 6,73 msnm
COMPONENTS		ESTRUCTURA
Components geològics:		Tipus: claveguera
Components orgànics:		Aparell: maó massís
Components artificials: maó massís		Lligam: morter de calç
SEQÜÈNCIA FÍSICA		Preparació:
Igual a:		Amplada màxima: 0,60 metres
En contacte amb:		Llargada màxima: 2 metres
Se li adossa: 105,106		Alçada màxima: 0,60 metres
S'adossa a: 108		Orientació: N-S
Cobert per: 101,103		NEGATIVA
Cobreix a: 107		Tipus:
Tallat per:		Fondària:
Talla a:		Ø boca:
Reomplert per:		Ø màxim:
Reomple a:		Ø base:
CRONOLOGIA		
Cronologia: segle XIX		
Elements i criteris de datació: tipologia		
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA		
Fotografia: Num.		
Planimetria: Num.		
DESCRIPCIÓ		
Claveguera de maó massís, en ús actualment, que travessa de nord a sud tot el patí de llums amb una forta inclinació. Una part discorre per la superfície.		

TEA

Difusió Cultural, S.L.

FITXA D'INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: Carrer Hospital 46		UE: 103
Sector:	Any: 2011	Tipologia: Estructura
Cala:	Codi: 001/11	
Definició: Paviment de rajola ceràmica		COTES
Consistència: regular		Cota Màxima: 7,38 msnm
Color:		Cota Mínima: 7,36 msnm
COMPONENTS		ESTRUCTURA
Components geològics:		Tipus: paviment
Components orgànics:		Aparell: rajola
Components artificials: rajola		Lligam: morter de calç
SEQÜÈNCIA FÍSICA		Preparació: mortes de calç
Igual a:		Amplada màxima: 2 metres
En contacte amb:		Llargada màxima: 1,90 metres
Se li adossa:		Alçada màxima: 0,02 metres
S'adossa a:		Orientació:
Cobert per: 101		NEGATIVA
Cobreix a: 107		Tipus:
Tallat per: 105,106		Fondària:
Talla a:		Ø boca:
Reomplert per:		Ø màxim:
Reomple a:		Ø base:
CRONOLOGIA		
Cronologia: segle XIX		
Elements i criteris de datació: tipologia		
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA		
Fotografia: Num.		
Planimetria: Num.		
DESCRIPCIÓ		
Paviment de rajola creàmica, lligada amb morter de calç. Rajoles de 30x15x2 cm. de dimensions.		

TEA

Difusió Cultural, S.L.

FITXA D'INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: Carrer Hospital 46		UE: 104	
Sector:	Any: 2011		Tipologia: Estructura
Cala:	Codi: 001/11		
Definició: Preparació de morter		COTES	
Consistència: dolenta		Cota Màxima: 7,36 msnm	
Color:		Cota Mínima: 7,33 msnm	
COMPONENTS		ESTRUCTURA	
Components geològics:		Tipus: preparació de morter de cal	
Components orgànics:		Aparell:	
Components artificials:		Lligam:	
SEQÜÈNCIA FÍSICA		Preparació:	
Igual a:		Amplada màxima: 2 metres	
En contacte amb:		Llargada màxima: 1,90 metres	
Se li adossa:		Alçada màxima: 0,03 metres	
S'adossa a:		Orientació:	
Cobert per: 103		NEGATIVA	
Cobreix a: 107		Tipus:	
Tallat per: 105,106		Fondària:	
Talla a:		Ø boca:	
Reomplert per:		Ø màxim:	
Reomple a:		Ø base:	
CRONOLOGIA			
Cronologia: segle XIX			
Elements i criteris de datació:			
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA			
Fotografia: Num.			
Planimetria: Num.			
DESCRIPCIÓ			
Preparació de morter de calç del paviment UE 103.			

Difusió Cultural, S.L.

FITXA D'INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: Carrer Hospital 46		UE: 105
Sector:	Any: 2011	Tipologia: Estructura
Cala:	Codi: 001/11	
Definició: Claveguera de tub d'uralita		COTES
Consistència: bona		Cota Màxima: 7,35 msnm
Color: gris		Cota Mínima: 7,00 msnm
COMPONENTS		ESTRUCTURA
Components geològics:		Tipus: claveguera d'uralita
Components orgànics:		Aparell:
Components artificials: uralita		Lligam:
SEQÜÈNCIA FÍSICA		Preparació:
Igual a:		Amplada màxima: 0,20 metres
En contacte amb:		Llargada màxima: 0,40 metres
Se li adossa:		Alçada màxima: 0,20 metres
S'adossa a: 102		Orientació: est-oest
Cobert per: 101		NEGATIVA
Cobreix a: 107		Tipus:
Tallat per:		Fondària:
Talla a: 103,104		Ø boca:
Reomplert per:		Ø màxim:
Reomple a:		Ø base:
CRONOLOGIA		
Cronologia: segle XX		
Elements i criteris de datació: tipologia		
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA		
Fotografia: Num.		
Planimetria: Num.		
DESCRIPCIÓ		
Claveguera de tub d'uralita que es troba en ús a l'actualitat.		

TEA

Difusió Cultural, S.L.

FITXA D'INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: Carrer Hospital 46		UE: 106
Sector:	Any: 2011	Tipologia: Estructura
Cala:	Codi: 001/11	
Definició: Claveguera de tub d'uralita		COTES
Consistència: bona		Cota Màxima: 7,30 msnm
Color: gris		Cota Mínima: 6,95 msnm
COMPONENTS		ESTRUCTURA
Components geològics:		Tipus: claveguera d'uralita
Components orgànics:		Aparell:
Components artificials: uralita		Lligam:
SEQÜÈNCIA FÍSICA		Preparació:
Igual a:		Amplada màxima: 0,20 metres
En contacte amb:		Llargada màxima: 0,30 metres
Se li adossa:		Alçada màxima: 0,20 metres
S'adossa a: 102		Orientació: oest-est
Cobert per: 101		NEGATIVA
Cobreix a: 107		Tipus:
Tallat per:		Fondària:
Talla a: 103,104		Ø boca:
Reomplert per:		Ø màxim:
Reomple a:		Ø base:
CRONOLOGIA		
Cronologia: segle XX		
Elements i criteris de datació: tipologia		
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA		
Fotografia: Num.		
Planimetria: Num.		
DESCRIPCIÓ		
Claveguera de tub d'uralita que es troba en ús a l'actualitat.		

Difusió Cultural, S.L.

FITXA D'INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: Carrer Hospital 46		UE: 107
Sector:	Any: 2011	Tipologia: Estrat
Cala:	Codi: 001/11	
Definició: Reompliment		COTES
Consistència: dolenta		Cota Màxima: 7,33 msnm
Color:		Cota Mínima: 6,13 msnm
COMPONENTS		ESTRUCTURA
Components geològics: terra, sorra, pedres		Tipus: Reompliment
Components orgànics:		Aparell:
Components artificials: fragments de maó i teula		Lligam:
SEQÜÈNCIA FÍSICA		Preparació:
Igual a:		Amplada màxima: 2 metres
En contacte amb:		Llargada màxima: 1,80 metres
Se li adossa:		Alçada màxima: 1,20 metres
S'adossa a: 108		Orientació:
Cobert per: 102,103,104,105,106		NEGATIVA
Cobreix a: 110		Tipus:
Tallat per:		Fondària:
Talla a:		Ø boca:
Reomplert per:		Ø màxim:
Reomple a: 109		Ø base:
CRONOLOGIA		
Cronologia: segle XIX		
Elements i criteris de datació:		
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA		
Fotografia: Num.		
Planimetria: Num.		
DESCRIPCIÓ		
Reompliment/anivellament format per sorra de gra gruixut, argila de color taronja, pedres sense treballar i fragments de maons i teules.		

TEA

Difusió Cultural, S.L.

FITXA D'INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: Carrer Hospital 46		UE: 108
Sector:	Any: 2011	Tipologia: Estructura
Cala:	Codi: 001/01	
Definició: Banqueta de fonamentació		COTES
Consistència: bona		Cota Màxima: 7,25 msnm
Color:		Cota Mínima: 5,87 msnm
COMPONENTS		ESTRUCTURA
Components geològics: pedres		Tipus: banqueta de fonamentació
Components orgànics:		Aparell: pedres sense treballar i maons
Components artificials: maó, teula, morter de calç		Lligam: morter de alç
SEQÜÈNCIA FÍSICA		Preparació:
Igual a:		Amplada màxima: 0,10 metres
En contacte amb:		Llargada màxima: 2 metres
Se li adossa: 102, 108		Alçada màxima: 1,38 metres
S'adossa a:		Orientació: est-oest
Cobert per: 101		NEGATIVA
Cobreix a:		Tipus:
Tallat per:		Fondària:
Talla a:		Ø boca:
Reomplert per:		Ø màxim:
Reomple a:		Ø base:
CRONOLOGIA		
Cronologia: segle XIX		
Elements i criteris de datació: tipologia		
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA		
Fotografia: Num.		
Planimetria: Num.		
DESCRIPCIÓ		
Mur de fonamentació de la paret sud del apti de llums.		

TEA

Difusió Cultural, S.L.

FITXA D'INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: Carrer Hospital 46		UE: 109	
Sector:	Any: 2011		Tipologia: Estructura
Cala:	Codi: 001/11		
Definició: Retall		COTES	
Consistència:		Cota Màxima: 6,44 msnm	
Color:		Cota Mínima: 6,13 msnm	
COMPONENTS		ESTRUCTURA	
Components geològics:		Tipus: retall	
Components orgànics:		Aparell:	
Components artificials:		Lligam:	
SEQ�NCIA FÍSICA		Preparació:	
Igual a:		Amplada màxima:	
En contacte amb:		Llargada màxima:	
Se li adossa:		Alçada màxima:	
S'adossa a:		Orientació:	
Cobert per:		NEGATIVA	
Cobreix a:		Tipus:	
Tallat per:		Fondària:	
Talla a:		� boca:	
Reomplert per:		� màxim:	
Reomple a:		� base:	
CRONOLOGIA			
Cronologia:			
Elements i criteris de datació:			
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA			
Fotografia: Num.			
Planimetria: Num.			
DESCRIPCIÓ			
Retall al natural			

Difusió Cultural, S.L.

FITXA D'INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: Carrer Hospital 46		UE: 110
Sector:	Any: 2011	Tipologia: Estrat
Cala:	Codi: 001/11	
Definició: Estrat natural		COTES
Consistència:		Cota Màxima: 6,44 msnm
Color: vermell		Cota Mínima: 5,87 msnm
COMPONENTS		ESTRUCTURA
Components geològics: argila		Tipus:
Components orgànics:		Aparell:
Components artificials:		Lligam:
SEQÜÈNCIA FÍSICA		Preparació:
Igual a:		Amplada màxima:
En contacte amb:		Llargada màxima:
Se li adossa:		Alçada màxima:
S'adossa a:		Orientació:
Cobert per: 107		NEGATIVA
Cobreix a:		Tipus:
Tallat per:		Fondària:
Talla a:		Ø boca:
Reomplert per:		Ø màxim:
Reomple a:		Ø base:
CRONOLOGIA		
Cronologia:		
Elements i criteris de datació:		
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA		
Fotografia: Num.		
Planimetria: Num.		
DESCRIPCIÓ		
Terreny natural. Argila compacta, plàstica, de color vermell amb concrecions calcàries		